

En sådan bemyndigelse ville ikke afgive hjemmel til i en bekendtgørelse at begrænse den forbigående kontanthjælp til 9 måneder.

Den nuværende 9 måneders regel i § 37, stk. 4, kunne derfor alene gennemføres ved en lovændring.

Spørgsmål 24:

Ad svar på spørgsmål 11

Vil ministeren indhente justitsministeriets lovafdelings udtalelse over omfanget af bemyndigelsen sammenholdt med svaret?

Svar:

Der henvises til vedlagte svar fra justitsministeriets lovafdeling.

Svar:

1. Ved besvarelsen af spørgsmål 11 udtalte socialministeren, at en gennemførelse af det foreliggende lovforslag ikke ville give socialministeren bemyndigelse til at indføre en regel som den, der blev optaget i bistandslovens § 37, stk. 4, ved lov nr. 620 af 8. december 1982.

2. Bistandslovens § 37, stk. 4, fastsætter:

»Stk. 4. Når der er ydet hjælp i en sammenhængende periode på 9 måneder, kan den samlede hjælp ikke overstige det beløb, der kan udbetales personer, som får hjælp efter § 43. Dette gælder dog ikke, når det kan godtgøres, at den pågældende i den nærmeste fremtid vil være i stand til at klare sig selv.«

Bestemmelsen indebærer, at bistandshjælpen efter § 37 i almindelighed nedsættes efter en periode på 9 måneder.

En gennemførelse af det foreliggende forslag til § 37, stk. 5, vil indebære, at »socialministeren kan fastsætte nærmere regler om tildeling og beregning af hjælp efter denne bestemmelse« (bistandslovens § 37).

3. Efter justitsministeriets opfattelse er det mest nærliggende at læse bistandslovens § 37, stk. 4, således, at det er en regel, der i almindelighed indebærer en væsentlig normering af det skøn, som skal udøves i forbindelse med udmåling af forbigående kontanthjælp til personer, der har oppebåret sådan hjælp i en periode på 9 måneder.

Om en sådan regel kunne indføres administrativt, hvis den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 37, stk. 5, gennemføres, beror

bl.a. på en nærmere fortolkning af bestemmelsens ordlyd, hvorefter bemyndigelsen er begrænset til at fastsætte »nærmere« regler om bl.a. beregning af hjælpen. Denne begrænsning indebærer, at der administrativt kun ville kunne fastsættes regler om det grundlag for ydelser af kontanthjælp, der i øvrigt er normeret i § 37. Justitsministeriet finder på det foreliggende grundlag, at den nævnte begrænsning af bemyndigelsen ikke udelukker, at en bestemmelse som nævnt i § 37, stk. 4, ville kunne fastsættes administrativt efter § 37, stk. 5.

4. Såfremt man opfatter den regel, der er optaget i § 37, stk. 4, som en regel, der supplerer bestemmelsen i § 41, stk. 2, om, hvornår en person skal overgå fra forbigående til varig kontanthjælp, vil spørgsmålet om, hvorvidt bestemmelsen kunne indføres administrativt efter § 37, stk. 5, afhænge af en vurdering af rækkevidden af bemyndigelsen til at fastsætte »nærmere regler om tildeling« af kontanthjælp efter § 37.

Ved vurdering af dette spørgsmål må der efter justitsministeriets opfattelse lægges vægt på, at afgrænsningen af reglerne om forbigående kontanthjælp over for reglerne om varig kontanthjælp er reguleret ved den særlige bestemmelse i § 41, stk. 2, mens bemyndigelsen i § 37, stk. 5, efter sit indhold ville være begrænset til en nærmere regulering af de spørgsmål, der er omfattet af § 37. Den nævnte opfattelse af § 37, stk. 4, ville på denne baggrund indebære, at der næppe ville være hjemmel i § 37, stk. 5, til at fastsætte nærmere regler om det afgrænsningsspørgsmål, der er omhandlet i § 41, stk. 2.

Spørgsmål 14:

I bemærkningerne til lovforslaget anføres det, at socialministeren efter vedtagelsen af lovforslaget kan udsende bindende regler for at undgå en usikker retstilstand i de enkelte kommuner med hensyn til »visse principielle spørgsmål«. Der ønskes en redegørelse for, hvilke principielle spørgsmål der sigtes til.

Svar:

Den direkte anledning til det fremsatte lovforslag er alene den uklarhed, der er opstået, efter at den sociale ankestyrelse har hjemvist to sager om kontanthjælp til hjemmeboende unge til omberegning af hjælpen,